

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 184

гр. Пазарджик, 26.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Венцислав Г. Петров

като разгледа докладваното от Венцислав Г. Петров Гражданско дело № 20215200100834 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 140 от ГПК.

Образувано е по искова молба вх. № 4732/13.12.2021 г. на ИВ. В. АР., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. ***, чрез адв. дружество „Е. и партньори“, чрез адв. К.Б. и адв. Т.Е. от АК - Пловдив, със съдебен адрес: гр. П., ул. ***, срещу Прокуратурата на Република България, с адрес гр. София, бул. „Витоша“ № 2.

С исковата молба ищецът е направил искане за приемане на представени писмени доказателства, за разпит на петима свидетели за неимуществените вреди, за изискване на ДП № 9-П/2011 г. на СО при СГП, пр. преписка № 4-671/2011 г. на СГП, ЧНД № 404/2011 г. на СГС, ЧНД № 347/2011 г. на ОС - Пазарджик, ВЧНД № 313/2011 г. на ПАС, НОХД № 857/2014 г. на СНС, ВНОХД № 42/2017 г. на АСНС, адм. дело № 785/2011 г. на Административен съд - Пазарджик, адм. дело № 5056/2019 г. на ВАС 5 отд., адм. дело № 46/2019 г. на Административен съд - Пазарджик, адм. дело № 6749/2020 г. на ВАС и адм. дело № 1465/2019 г. на Административен съд - Пазарджик. Иска се също така прилагане на дисциплинарното производство, образувано по заповед рег. № 3 - 1689/27.06.2011 г. на директора на ОДМВР - Пазарджик. Иска се на основание чл. 186 от ГПК да се изиска от МВР да се представят документи (не е посочено кои) за удостоверяване размерите на получаваните трудови възнаграждения на младши автоконтрольорите за посочен период. Моли се също така за допускане на съдебносчетоводна експертиза, която да посочи какъв е общият размер на възнаграждението, което ищецът би получил, ако продължаваше да заема длъжността младши автоконтрольор в група „Престъпления по пътищата“ към отдел „Криминална полиция“ при ОДМВР - Пазарджик в периода 08.06.2011 г. до декември 2021 г. Поставя се и въпрос за изчисляване на лихвата върху дължимото обезщетение от датата на която всяко от плащанията е следвало да бъде изплатено до датата на предявяване на иска. Направено е искане за допускане на съдебнопсихологична експертиза (СПЕ) с определяне на нивата на психоемоционалния стрес, ако такъв е

провокиран.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, ответникът ПРБ е депозирал отговор. Възражава се срещу събирането на гласни и писмени доказателства, както и експертизи по твърдения за недопустимост на претенциите, с изключение на изискваните наказателни производства.

По допустимостта на производството:

Легитимацията на страните съответства на твърденията на ищеца за претърпени неимуществени вреди, причинени от образувано от ответника наказателно производство, което е приключило с оправдателна присъда за ищеца. Сезиран е родовокомпетентният съд – чл. 7, ал. 1 от ЗОДОВ вр. чл. 104, т. 4 от ГПК.

Съдът приема, че не са налице отрицателни процесуални предпоставки, които да отричат възникването или надлежното упражняване на правото на иск, като всички възражения на ответника относно пасивната му легимация касаят въпроси по съществото на спора, а не по неговата допустимост.

По доказателствата:

Съдът намира, че представените с исковата молба писмени доказателства са за установяване на релевантни за предмета на доказване факти, същите са допустими, относими и необходими, поради което следва да бъдат приети и приобщени като доказателствен материал.

Основателно е и искането да се изискат и приложат по делото като писмени доказателства описаните по - горе производства.

Основателно е и искането на ищеца за допускане на гласни доказателства, но само за *двама* свидетели от поисканите петима – при режим на довеждане за установяване на негативните преживявания на ищеца в личен и професионален план, на основание чл. 159, ал. 2 от ГПК.

Искането за допускане на съдебносчетоводна експертиза е основателно, но само за размера на пропуснатото брутно трудово възнаграждение (по т. 75.1 от исковата молба), като периодът следва да съвпада с исковия период, т. е. от 08.06.2011 г. (фактическото задържане на ищеца) до 21.01.2021 г. Въпросите относно размерът на мораторната лихва (лихвата за забава по чл. 86 ЗЗД) за претендираните периоди може да бъде изчислен и от съда с помощта на калкулатори, поради което не са необходими специални знания.

Искането за допускане на СПЕ е неоснователно, тъй като твърденията на ищеца относно негативните преживявания са твърде общи, не изискват специални знания за квалифицирането им (поставяне на диагноза) с определяне на нивата на психоемоционалния стрес, ако такъв е провокиран, поради което доказателства относно тези обстоятелства могат да бъдат събрани чрез допуснатите на страната

свидетели.

Относно искането за изискване на информация от МВР за представяне на документи, удостоверяващи размерите на получаваните трудови възнаграждения на младши автоконтрольорите за посочен период, съдът намира, че е ненужно с оглед установяване на едни и същи обстоятелства с допуснатата ССЧЕ.

На основание чл. 140, ал. 3 от ГПК производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца – и от отговора на исковата молба от ответника.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ искова молба вх. № 4732/13.12.2021 г. на ИВ. В. АР., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. ***, чрез адв. дружество „Е. и партньори“, чрез адв. К.Б. и адв. Т.Е. от АК - Пловдив, със съдебен адрес: гр. П., ул. ***, *срещу* Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2.

ОБЯВЯВА на страните следния **ПРОЕКТ** за **УСТЕН ДОКЛАД**:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове от ИВ. В. АР., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. ***, чрез адв. дружество „Е. и партньори“, чрез адв. К.Б. и адв. Т.Е. от АК - Пловдив, със съдебен адрес: гр. П., ул. ***, *срещу* Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, за заплащане на: обезщетение от **70 000 лева** за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, настъпили от незаконно обвинение в извършване на престъпление, приключило с оправдателна присъда по ВНОХД № 42/2017 г. на АСНС, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, както и мораторната лихва върху главницата от 70 000 лева в размер на **54 027.66 лева** за периода от 25.05.2018 г. (влизане в сила на оправдателната присъда) *или* 08.06.2011 г. до датата на предявяване на иска - 13.12.2021 г. *или* до окончателното плащане, на основание чл. 86 от ЗЗД (така т. 3 от Уточнителна молба от 26.01.2022 г. и Приложение № 2) /в тази част исковата молба е нередовна; ищецът смесва периодите по претендираната законна и мораторна лихви - вж. и стр. 14 от ИМ; същите ще бъдат уточнени в откритото съдебно заседание/, и на обезщетение от **145 824 лв.** за претърпени имуществени вреди (пропусната полза), представляващо брутно трудово възнаграждение, включително дължими добавки и допълнително материално стимулиране, от които е лишен за периода 08.06.2011 г. до 21.01.2021 г., на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, ведно със законната лихва от датата на подаване на

исквата молба - 13.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, както и мораторна лихва върху главницата от 145 824 лв. за периода от 08.06.2011 г. до датата на подаване на исквата молба - 13.12.2021 г. в размер на **112 550.45 лева**, на основание чл. 86 от ЗЗД.

Предявените иски се основават на следните **фактически твърдения**:

В исквата молба ищецът твърди, че от 1998 г. е държавен служител в системата на МВР, а със заповед от 10.05.2010 г. е назначен като младши автоконтрольор в група „Престъпления по пътищата“ към отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР - Пазарджик. Твърди се, че на 08.06.2011 г. ищецът е арестуван от служители на вътрешна сигурност в сградата на КАТ „Пътна полиция“ в гр. Пазарджик във връзка с образувано ДП № 9-П/2011 г. на СО на СГП, пр. преписка № 4-671/2011 г. на СГП, за което ищецът е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2, алтерн. 2 вр. чл. 20, ал. 2 от НК - за поискан и приет подкуп от полицейски орган, за което е извършил или не е извършил действие по служба в съучастие с неустановено лице като извършител. Била му е наложена мярка за процесуална принуда 72-часово прокурорско задържане в НСлС. На 09.06.2011 г. СГП е поискала от СГС по ЧНД № 404/2011 г., на основание чл. 64, ал. 1 от НПК, да наложи на ищеца постоянна мярка за неотклонение „задържане под стража“. Делото е препратено по компетентност на ОС - Пазарджик, като е образувано ЧНД № 374/2011 г., а ищецът е откаран в ареста в гр. Пазарджик, окован в белезници. С протоколно определение от 11.06.2011 г. ОС - Пазарджик налага МНО „задържане под стража“. След подадена жалба с определение от 16.06.2011 г. на ПАС по ВЧНД № 313/2011 г. МНО е потвърдена. Подаденото по-късно искане за промяна в наложената мярка е отхвърлена както от окръжния, така и от апелативния съд. ПАС налага на ищеца забрана за подаване на ново искане за два месеца. Едва 5 месеца по-късно, на 21.11.2011 г. наложената мярка „задържане под стража“ е изменена в парична гаранция от 2 000 лева и ищецът е освободен от ареста.

Излагат се подробни твърдения относно лоши условия в ареста - площта на килията е около 11-12 кв. м., където ищецът пребивавал заедно с още трима арестанти, помещението е под земята и няма прозорци, осветлението е извън килията и не може да освети цялото пространство, вентилационната система не работи, без възможност за лична хигиена - определен е един ден за баня, възможността да се посети тоалетна е неадекватно ограничена - само когато бъде отключена килията, което през нощта се случвало само при настоятелно тропане по вратата. Предлагащата храна в ареста е в оскъдно количество - арестантите получават за закуска една вафла, а месото липсва изцяло. Свижданията са в присъствието на надзирател, поради което е невъзможно да се споделят лични неща.

Междувременно със заповед рег. № 3 - 1689/27.06.2011 г. на директора на

ОДМВР - Пазарджик е образувано дисциплинарно производство срещу ищеца, като същият е временно отстранен от служба, на основание чл. 227, ал. 1 от ЗМВР поради извършване на тежки нарушения на служебната дисциплина. В резултат на дисциплинарното производство ищецът е дисциплинарно уволнен със заповед рег. № 3 - 2593/27.09.2011 г. Заповедта за уволнението е обжалвана, но с решение по адм. дело № 785/2011 г. на Административен съд - Пазарджик жалбата на ищеца е отхвърлена, а с решение по адм. дело № 2194/2012 г. на ВАС 5 отд., първоинстанционното решение е потвърдено.

На 20.11.2013 г. СГП е внесла обвинителен акт срещу ищеца в Специализирания наказателен съд (СНС) за извършено престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предп. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, т. 2 от НК за това, че на неустановена дата в периода септември - октомври 2010 г. на АМ Тракия, в близост до гр. Пазарджик, в качеството си на длъжностно лице от категорията на чл. 169, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, полицейски огран - държавен служител е приел от А. Х. дар, който не му се следва - 160 лв., за да не извърши действие по служба, произтичащо от ЗДвП - да състави АУАН. Образуваното НОХД № 857/2014 г. на СНС е прекратено и делото върнато на Специализираната прокуратура за доразследване. Твърди се, че впоследствие с Присъда от 28.11.2016 г. по НОХД № 857/2014 г. ищецът е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение, респ. с Присъда № 5/11.05.2018 г. по ВНОХД № 42/2017 г. на АСНС е признат за невиновен. Излага се, че наказателното производство продължило повече от 7 години, като същото е широко отразено от различни медии в страната. Проведената акция, станала известна с наименованието „Палките“ е била обект на обсъждане и от трибуната на Народното събрание.

След влизане в сила на оправдателната присъда ищецът отправя искане за отмяна на влязлото в сила решение по адм. дело № 2194/2012 г. на ВАС 5 отд., поради наличие на нови обстоятелства. С Решение № 304/09.01.2019 г. на ВАС е отменено решението на ВАС по адм. дело № 2194/2012 г. В крайна сметка с Решение № 15250/09.12.2020 г. на ВАС е оставено в сила решение № 142 от 27.02.2020 г. по адм. дело № 1564/2019 г. на Административен съд - Пазарджик, с което е отменена заповедта за наложеното на ищеца дисциплинарно наказание „уволнение“. От 21.01.2021 г. ищецът е възстановен на работа и заема длъжността, на която е бил назначен преди образуването на наказателния процес.

Искът се предявява на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, доколкото ищецът е оправдан в извършване на престъплението, за което е повдигнато обвинението. Подробно се излагат търпените от ищеца неимуществени вреди - затворил се в себе си, станал избухлив, имал оплаквания от световъртеж и т. н. Претендират се и имуществени вреди в размер на 145 824 лева, представляващи сбор от средната стойност на brutното трудово възнаграждение, включително дължими добавки и допълнително материално стимулиране, които е следвало да получи като държавен

служител, категория „Е“ - I ст., младши автоконтрольор в група „Престъпления по пътищата“ към отдел „Криминална полиция“ при ОДМВР - Пазарджик, за периода 08.06.2011 г. (когато фактически е отстранен от длъжност, задържан под стража) до 21.01.2021 г. (когато е възстановен на работа). Моли за уважаване на исквете с присъждане на разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът Прокуратурата на РБ, чрез прокурор Паун Савов от ОП – Пазарджик депозира отговор, с който изразява становище, че исквете са допустими, но неоснователни. Излага се становище, че ответникът не е пасивно легитимиран да отговаря по претенциите за лоши условия в ареста и по тези за имуществените и неимуществени вреди, настъпили от дисциплинарното производство. По първите легитимацията принадлежи на ГД „Изпълнение на наказанията“ по специален ред по чл. 203 и сл. от АПК, а по вторите - на МВР. Твърди се, че ищецът не е представил доказателства за търпените вреди. Аргументира се, че продължителността на съдебната фаза зависи от съответния съд, а не от ПРБ. Ответникът няма отношение и към възобновяването на административния процес и последвалото оспорване законосъобразността на заповедта за уволнение на ищеца. Липсват доказателства за твърдяните от ищеца обстоятелства. Оспорва се включването в имуществените вреди и на суми „за награди“ и други поощрения, тъй като отново липсват доказателства, че ищецът е щял да получи такива. Прави се възражение за изтекла погасителна давност досежно претенциите за лихви на основание чл. 111, б. „в“ от ЗЗД. Моли се за отхвърляне на исквете.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които черпи изгодни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

Повдигнатият правен спор възлага **в тежест на ищеца** доказването при осъществяване на дейността на ПРБ: поведение – действие или бездействие на ответника, неговата противоправност, вредата и причинната връзка между тях, като наличието на вина у лицата от състава на съответния орган е без правно значение.

В тежест на ответника е доказването на своите правоизключващи, правопогасяващи и правоотлагащи възражения срещу предявения иск.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА приложените към исквата молба копия на документи, заверени по реда на чл. 183, ал. 1 от ГПК като писмени доказателства по делото.

ДОПУСКА съдебносчетоводна експертиза, по която вещото лице след запознаване с документите по делото да отговори на въпроса:

„Какъв е общият размер на брутното трудово възнаграждение, от което ищецът е лишен (щял е да получава), ако продължаваше да заема длъжността младши автоконтрольор в група „Престъпления по пътищата“ към отдел

„Криминална полиция“ при ОДМВР - Пазарджик в периода 08.06.2011 г. до 21.01.2021 г., вкл. дължими добавки и допълнително материално стимулиране, ако има такива нормативно установени?“

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение и разноски на вещото лице в размер на 300 лева, дължими от ищеца, но предвид разпоредбата на чл. 9а, ал. 2 от ЗОДОВ, същите следва първоначално да се изплатят от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Л. Н. А., което да се уведоми за задачата.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищцата да води **двама** свидетели за насроченото съдебно заседание за установяване на негативните преживявания в личен и професионален план, като не допуска останалите 3 свидетели, на осн. чл. 159, ал. 2 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допускане на СПЕ.

ДА СЕ ИЗИСКАТ за прилагане по настоящото дело, като писмени доказателства:

= ДП № 9-П/2011 г. на СО на СГП, пр. преписка № 4-671/2011 г. на СГП, ЧНД № 404/2011 г. на СГС, ЧНД № 347/2011 г. на ОС - Пазарджик, ВЧНД № 313/2011 г. на ПАС, НОХД № 857/2014 г. на СНС, ВНОХД № 42/2017 г. на АСНС;

= адм. дело № 785/2011 г. на Административен съд - Пазарджик, адм. дело № 5056/2019 г. на ВАС 5 отд., адм. дело № 46/2019 г. на Административен съд - Пазарджик, адм. дело № 6749/2020 г. на ВАС и адм. дело № 1465/2019 г. на Административен съд - Пазарджик;

= образуваното срещу ищеца дисциплинарно производство по заповед рег. № 3 - 1689/27.06.2011 г. на директора на ОДМВР - Пазарджик, на основание чл. 186 от ГПК.

УКАЗВА на ищеца в насроченото открито съдебно заседание да уточни претенциите за лихви.

ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ съдът ще прекрати производството в тази част.

НАСРОЧВА разглеждане на делото в открито съдебно заседание на **03.06.2022 г. от 10:00 ч.**, за която дата и час се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение, а на ищеца – и от отговора на исковата молба от ответника.

Определението е окончателно.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____